

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/223/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714203638
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5714203638.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu O. I. D., W.. Y., R., W. W. B. O., Š. XX, IČO: 47 150 513, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanému Q. J., K.. XX. XX. XXXX, O. Z. Š. XX v konaní o zaplatenie 536,41 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť sumu 43,90 eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne za obdobie od 4.4.2011 do zaplatenia a sumu 112,77 eur spolu s 9,25% úrokom z omeškania ročne od 4.5.2011 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10,- eur zročných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku a s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého dlhu.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieťa.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20. 03. 2014 a spresnenou podaním žalobcu zo dňa 27. 10. 2014 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 536,41 eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 43,90 € za obdobie od 04. 04. 2011 do zaplatenia, 9,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 112,77 € za obdobie od 04. 05. 2011 do zaplatenia a s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 379,74 € za obdobie od 04. 03. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že pohľadávku voči žalovanému nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej s predchodcom žalobcu obchodnou spoločnosťou W. I. U.. W.. W. W. B. O.. Predchodca žalobcu so žalovaným uzavrel zmluvu o pripojení podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Poskytnuté služby a zmluvnú pokutu potom predchodca žalobcu žalovanému vyúčtoval faktúrami č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 03. 03. 2012, znejúcou na sumu vo výške 379,74 €, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 03. 04. 2011, znejúcou na sumu vo výške 43,90 € a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 03. 05. 2011, znejúcou na výške 112,77 €. Žalovaný predmetné faktúry nezaplatil a v dôsledku tejto skutočnosti bol žalobca nútený obrátiť sa na súd. Podaním zo dňa 27. 10. 2014 žalobca právne rozsiahlejšie zdôvodnil žalobu najmä pokiaľ šlo o nárok na zmluvnú pokutu, kde poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19. 03. 2013, č. k. 9Co/31/2012-157 a na satisfakčnú, preventívnu funkciu zmluvnej pokuty. Poukázal na skutočnosť, že zmluvná pokuta nezabezpečí len dlh žalovaného ale aj benefity, ktoré predchodca žalobcu poskytol žalovanému, keďže podľa zmluvy o pripojení sa právny predchodca žalobcu so žalovaným dohodli, že poskytne žalovanému program služieb Relax 60 za zľavnený mesačný paušálny poplatok 11,90 € s DPH, pričom štandardná cena uvedeného programu služieb bola 14,70 € s DPH a koncové zariadenie LEADDTEK USB MODEM za cenu 1 €, pričom štandardná cena uvedeného zariadenia bola 189,00 € s DPH. V danom prípade

žalovaný nebol sankcionovaný len za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale predovšetkým aj za to, že tým, že neplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho bola jeho SIM karta vypojená z prevádzky, čím žalovaný porušil svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti kedy by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok. Súčasne poukázal na skutočnosť, že v prípade ak by aj súd neuznal nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty je potrebné zobrať do úvahy skutočnosť, že právnenému predchodcovi žalobcu bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého telefónneho zariadenia, kde celková výška poskytnutej zľavy, v prípade zmlúv o pripojení bola 67,20 € a do kúpy tohto koncového zariadenia 188 €. Právny predchodca žalobcu fakticky financoval mobilné zariadenie, ktorý si žalovaný sám vybral a poskytol mu toto zariadenie za výhodnejšiu úvodnú sumu. Žalovaný mohol predmetné mobilné zariadenie uhradiť počas celej doby trvania zmluvného vzťahu postupnými splátkami, čo však nedodrжал. Právny predchodca žalobcu by neposkytol dotáciu do mobilného zariadenia žalovaného, ak by sa tak žalovaný sám nerozhodol, tým právnenému predchodcovi žalobcu vznikla škoda, ktorá by mu nebola vznikla, ak by žalovaný dodrжал svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy a riadne plnil počas celej doby viazanosti. Teda v prípade ak by aj súd neuznal nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty v žiadanej výške, je potrebné zobrať do úvahy skutočnosť, že právnenému predchodcovi žalobcu bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého mobilného telefónu, koncového zariadenia a preto by mal súd priznať žalobcovi zmluvnú pokutu minimálnej do výšky spôsobenej skutočnej škody.

Na takomto stanovisku žalobca zotrval v celom priebehu konania.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril na pojednávaní dňa 30. 10. 2014, kde uviedol, že od predchodcu žalobcu si objednal mobilný internet a bol ubezpečený pri uzatvorení zmluvy, že by mal fungovať aj v mieste jeho bydliska, teda v Z. Š.. Mal poskytnutú aj SIM kartu, na základe ktorej mu boli poskytované telekomunikačné služby na mobilný telefón. Následne, keďže internet bol nefunkčný, žalovaný chcel odstúpiť od zmluvy ale mobilný operátor ho upozornil, že bude musieť zaplatiť zmluvnú pokutu a to bolo z toho dôvodu, že nemal riadne poskytnuté služby internetu vo svojom bydlisku. Napriek všetkému bol ochotný dlh zaplatiť, avšak v splátkach vo výške 10 €, keďže je nezamestnaný, má 4 deti a jeho jediným príjmom je dávky sociálnej pomoci vo výške 60 € mesačne.

Mimo výsluchu žalovaného súd vykonal dokazovanie čítaním listín pripojených do súdneho spisu, najmä zmluvy o pripojení - služby I.-Q. mobilný internet a jej dodatku, ktorú žalovaný uzavrel s obchodnou spoločnosťou W. I. U..W.. W. W. B. O. zo dňa 20. 01. 2011 a s faktúrami uvedenými v súdnom spise, ako aj zmluvou o pripojení zo dňa 17. 02. 2011.

Takto vykonaným dokazovaním mal súd preukázaný tento skutkový stav veci:

Dňa 20. 01. 2011 obchodná spoločnosť W. I. U..W.. W. W. B. O. so žalovaným uzavrela zmluvu o pripojení - služba I.-Q. mobilný internet vrátane jej dodatku, z ktorej vyplýva, že predchodca žalobcu sa zaviazal poskytnúť žalovanému koncové zariadenie LEADDTEK USB MODEM black a program MI NEO82, pri dobe zmluvnej viazanosti 24 mesiacov, pričom koncové zariadenie LEADDTEK USB MODEM black predal žalovanému za maximálnu kúpnu cenu 1 €. Samotná zmluva je nedatovaná, avšak dátumy uzavretia zmlúv odvodil súd od faktúry č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 20. 01. 2011, ktorou mobilný operátor predchodca žalobcu účtoval žalovanému cenu predmetného koncového zariadenia. Podľa dodatku k zmluve o pripojení a to článku 3/ v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka najmä hociktovej uvedenej v bode 1 alebo v bode 2 tohto dodatku, alebo v článku 3 bod 3.4 alebo 3.5, alebo článku 5 bod 5.2 písm. a/ - c/ Všeobecných podmienok obchodnej spoločnosti W. I. a následnej deaktivácie služby je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške uvedenej v tabuľke č. 1 tohto dodatku, teda v sume 331,94 €.

O mesiac neskôr dňa 17. 02. 2011 žalovaný uzavrel ďalšiu zmluvu o pripojení s obchodnou spoločnosťou W. I. so sídlom v O., predmetom ktorej bolo poskytovanie žalovanému telekomunikačných služieb v programe Relax 60 za zľavnený mesačný paušálny poplatok 11,90 € s DPH. Podľa bodu 3 tejto zmluvy, v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 2 tejto zmluvy alebo v článku 3 bod 3.6 všeobecných podmienok, alebo v článku 5 bod 5.2 písm. a/ - c/ všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku bol účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu v sume 47,80 €. Pokiaľ šlo o povinnosti uvádzané v bode 2 zmluvy, šlo najmä o povinnosť

odoberať špecifikované služby, riadne plniť povinnosti zo zmluvy, najmä riadne a včas platiť cenu za aktiváciu a poskytovanie služieb a po dobu dvadsiatich štyroch mesiacov od dátumu účinnosti zmluvy nepožiadat' o vypojenie SIM karty z prevádzky, alebo nedopustiť sa takého konania ani neumožniť také konanie, na základe ktorého by podniku vzniklo práve zrušiť zmluvu odstúpením od nej, alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov porušenia povinnosti zo strany účastníka.

Predchodca žalobcu potom poskytnuté služby žalovanému účtoval faktúrami č. XXXXXXXXXXXX znejúcou na sumu 43,90 €, ktorá bola splatná 03. 04. 2011 a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX znejúcou na sumu 112,77 € zročnou 03. 05. 2011. V konaní nebol produkovaný dôkaz, preukazujúci, že by bol žalovaný tieto faktúry žalobcovi v konaní zaplatil, ani že by tak bol urobil vo vzťahu k jeho predchodcovi. Následne predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zročnou 03. 03. 2012 zmluvnú pokutu vo výške 379,74 €, čo je suma pozostávajúca zo sumy 331,34 € a zo sumy 47,80 €, teda zo sumy zmluvných pokút uvádzaných v obidvoch zmluvách o pripojení uvedených vyššie. Ani v tomto prípade nebol produkovaný dôkaz, že by bol žalovaný túto faktúru v lehote zročnosti alebo ku dňu vyhlásenia rozsudku zaplatiť.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu je dôvodná len čiastočne.

Súd nemal námietky voči nároku žalobe na zaplatenie sumy 43,90 € a sumy 112,77 €, ktorú sumu žalobca požadoval titulom ceny poskytnutých služieb. Nárok na zaplatenie tohto plnenia pre žalobcu vyplýva priamo zo znenia z obidvoch zmlúv s tým, že súd žalobcovi priznal vždy odo dňa nasledujúceho po zročnosti tej, ktorej faktúry úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Výška úrokov z omeškania je o 8 % vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky určená k prvému do dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pokiaľ však šlo o nárok na zmluvnú pokutu, teda na obidve zmluvné pokuty, tu súd dospel k presvedčeniu, že žalobe nemožno vyhovieť.

Súdu je z rozhodovacej činnosti v iných obdobných sporoch žalobcu známe znenie rozsudku Bardejov sp. zn. 4C/174/2011 zo dňa 30.11.2011, ktorým zmluvná podmienka v dodatku k zmluve o pripojení obchodnej spoločnosti Slovak Telecom a.s. so sídlom v Bratislave, ktorá je uvádzaná tak v jednej zmluve o pripojení ako aj v dodatku k druhej zmluve o pripojení, je rovnako formulovaná ako zmluvná podmienka v dodatku k zmluve o pripojení uzavretého medzi spoločnosťou T-mobile Slovensko a.s. (predchodca obchodnej spoločnosti Slovak Telecom a.s.), ktorý bola týmto rozsudkom vyhlásená za neprijateľnú zmluvu podmienku a teda za neplatnú. Vo veci žalovaného Marcela Lacku šlo o naformulovanie podmienok vzniku nároku na zmluvnú pokutu rovnako ako vo vyššie spomínanom rozsudku Okresného súdu Bardejov, teda šlo o stanovenie zmluvných pokút vo fixnej výške bez ohľadu na to, akú sumu by prípadne žalovaný dlhoval predchodcovi žalobcu, resp. bez ohľadu na to, v akom časovom rozpätí pred koncom zmluvnej viazanosti by došlo k vypojeniu zariadenia žalovaného z prevádzky a teda nedodržaniu doby v zmluvnej viazanosti. Práve stanovenie fixnej sumy zmluvnej pokuty bez ohľadu na rozsah porušenia zmluvnej povinnosti, ktorú zmluvná pokuta zabezpečovala, bola dôvodom prečo takto formulovaná zmluvná podmienka bola aj v danom rozsudku Okresného súdu Bardejov vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb.), ak učil niektorú zmluvnú podmienku o spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach, za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky, alebo podmienky s rovnakým významom v zmluve so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané zadošťučenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Je nepochybné, že zmluva, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko právny predchodca žalobcu uzavrel v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný bol identifikovaný ako fyzická osoba nepodnikateľ, teda ju uzatváral pre svoju osobnú

spotrebu. Preto žalobca ako právny nástupca dodávateľa teda obchodnej spoločnosti W. I. U..W., keďže sa s stal majiteľom pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, nemohol uplatňovať nárok na zmluvnú pokutu, ktorej podmienky boli rovnako formulované ako boli formulované v zmluve, ktorej časť ustanovení Okresný súd Bardejov rozsudkom sp. zn. 4C/174/2011 zo dňa 30. 11. 2011 vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navyše žalobca neposkytol súdu dôkaz, že došlo k vypojeniu SIM karty žalovaného z prevádzky, čo bolo ďalšou podmienkou vzniku nároku na obe zmluvné pokuty.

Vzhľadom na tieto skutočnosti súd v podstatnej časti nárok žalobcu uplatnený žalobou uznal za nedôvodný a žalobu zamietol.

Keďže žalovaný je žiteľom 4 detí a jeho príjmom je len dávka v hmotnej núdzi, súd žalovanému povolil splácať dlh splátkami, ktorých výšku a zročnosť určil vo výrokovej časti tohto rozsudku (§ 160 ods. 1 O. s. p.).

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., keďže každý z účastníkov bol v časti úspešný a v časti neúspešný, súd rozhodol, že ani jeden z nich nemá voči druhému nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.

Podľa čl. 15 ods.1 Nariadenia (ES) č.861/2007 je rozsudok vykonateľný bez ohľadu na akýkoľvek možný opravný prostriedok.